

ΠΡΕΒΕΖΑ

Θάνατος εἶναι οἱ κάργες ποὺ χτυποῦνται
στοὺς μαύρους τοίχους καὶ τὰ κεραμύδια,
θάνατος οἱ γυναῖκες, ποὺ ἀγαπιοῦνται
καθῶς νὰ καθαρίζουνε κρεμμύδια.

Θάνατος οἱ λεροί, ἀσήμαντοι δρόμοι
μὲ τὰ λαμπρά, μεγάλα ὀνόματά τους,
ὁ ἐλαιῶνας, γύρω ἢ θάλασσα, κι ἀκόμη
ὁ ἥλιος, θάνατος μὲς στοὺς θανάτους.

Θάνατος ὁ ἀστυνόμος ποὺ διπλώνει
γιὰ νὰ ζυγίση μία «ἐλλιπή» μερίδα,
θάνατος τὰ ζουμπούλια στὸ μπαλκόνι,
κι ὁ δάσκαλος μὲ τὴν ἐφημερίδα.

Βάσις, Φρουρά, Ἐξηκονταρχία Πρεβέζης.
Τὴν Κυριακὴ θ' ἀκούσουμε τὴν μπάντα.
Ἐπῆρα ἓνα βιβλιάριο Τραπέζης
πρῶτη κατάθεσις δραχμαὶ τριάντα.

Περπατώντας ἀργὰ στὴν προκυμαία,
«Ἐπάρχω;» λές, κ' ὕστερα «δὲν ὑπάρχεις!»
Φτάνει τὸ πλοῖο. Ὑψωμένη σημαία.
Ἴσως ἔρχεται ὁ Κύριος Νομάρχης.

Ἄν τουλάχιστον, μέσα στοὺς ἀνθρώπους
αὐτοὺς, ἓνας ἐπέθαινε ἀπὸ ἀηδία...
Σιωπηλοί, θλιμμένοι, μὲ σεμνοὺς τρόπους,
θὰ διασκεδάσαμε ὅλοι στὴν κηδεία.

Κ. Γ. Καρυωτάκης (1928)

ΘΑΝΑΤΟΣ

Όντως λαμπρά, μεγάλα ονόματα
Λυκούργου και Σωκράτους
Αναξαγόρα, Ικτίνου, πιο πέρα η Σοφοκλέους, δεν τελειώνουν
λεροί, πλην πολυσύχναστοι
κι οι τοίχοι μαυρισμένοι αν τους κοιτάξεις
οι τοίχοι μαυρισμένοι από καπνούς
αδιάκοπων αυτοκινήτων, τ' άλλα
πέφτουνε κάπως μακριά, δε φαίνονται από δω
ποιος Ελαιώνας και ποια θάλασσα, μα ωστόσο
νιώθεις αχνά την παρουσία τους κι ο ήλιος
περνάει, κανείς μας δεν τον βλέπει, στάζουν
τα κλιματιστικά στα μισοπεζοδρόμια, όλοι
καιγόμαστε μεγάλα καλοκαίρια, οι κάργες
έχουνε μεταμορφωθεί σε περιστέρια

κοπάδια τα βαριά τα περιστέρια στη γυμνή πλατεία
πλήθουσα η αγορά, πλούσιες όλες οι μερίδες, πάνοπλοι
οι αστυνόμοι, πρεζόνια, τσιγαρούδες, μετανάστες
πάγκοι, περίπτερα μ' εφημερίδες, βιαστικοί αναγνώστες
αγνώστου επαγγέλματος, κι όσο για κείνα τα κρεμμύδια
πάει καιρός που απάλυναν, σχεδόν δεν καίνε
φρουρές και μπάντες ξεχασμένα, οι τράπεζες πυκνώνουν
δεν έχει εδώ μπαλκόνια και ζουμπούλια, μόνο απλώνεται
ένα μεγάλο δάσος διασπασμένο, είναι φυτά εσωτερικού
χώρου και χρόνου, όλο θεριεύουν

να μη σου τα πολυλογώ, πες μου αν μπορείς
πες μου εσύ που ξέρεις απ' αυτά, τώρα τι κάνουμε
μ' αυτήν εδώ την Πρέβεζα στο κέντρο της Αθήνας;

Σωτήρης Σαράκης *(Η τελετή, 2006)*